

En tilståelse

af Ib Nord Nielsen

Det er i år 30 år siden instruktøren Gabriel Axel påbegyndte optagelserne til filmatiseringen af Karen Blixens novelle »Babettes Gæstebud«. Filmen fik premiere i 1987 og blev året efter den første danske film, der vandt en Oscar i Hollywood.

Filmen blev optaget flere steder i Jylland samt i filmstudierne på Nordisk Film i Valby. Her i Thy foregik det i Vigsø, Kællingdal i Hamborg og Hanstholm Vildtreservat.

I forsommeren 1986 blev jeg bedt om at hjælpe instruktøren med at finde egnede lokaliteter på Skov- og Naturstyrelsens arealer, idet handlingen var henlagt til en øde vestjysk egn. I Karen Blixens originale novelle foregik historien i Berlevåg i Nordnorge.

Mit første møde med Gabriel Axel var en køretur rundt i Thy, hvor indspilningsleder Thomas Lydholm og jeg sad forrest, mens instruktøren sad standsmæssigt alene på bagsædet. Undervejs forhørte han mig om de lokale muligheder, og også om jeg kendte Karen Blixens novelle.

Jeg ville nødig virke udannet, så jeg havde læst den aftenen før. Desværre kunne jeg i svaret ikke nære mig for at udtrykke min tvivl om at der i novellen var nok stof til en hel spillefilm. Hans korte, kolde og lettere arrogante svar lød: »*Det har du vist ikke forstand på.*« Det viste sig, at han havde ret.

Nu kommer tilståelsen, og jeg var heldigvis ikke alene om den »risikable« beslutning.

Filmfolkene havde udset sig et egnet sted til et vildt hesteridt gennem det øde klitlandskab i Hanstholm Vildtreservat. Den unge svenske officer Loren Löwenhielm skulle ride over stok og sten for at besøge præstens datter Martine i det lille fiskerleje.

Desværre var det lige midt igennem et gammelt sprængfelt, som var blevet brugt til at destruere ammunition, miner og granater. Stedet var tydeligt afmærket med et advarsels- og forbudsskilt, og det var desværre alt for nemt at finde gamle sprængrester på arealet.

Problemet blev tacklet på en praktisk måde. Over en kop kaffe med landbetjenten i Hanstholm, Verner Nygaard, blev vi enige om løsningen. Hvis filmfolkene gravede skiltene op, gennemførte optagelserne og satte skiltene pænt på plads igen, så ville der nok ikke ske noget ved det. Mig bekendt overlevede rytteren på trods af vores letsindighed, og skiltene står der endnu.

Jeg har senere fået fortalt, at det vistnok var den svenske skuespiller Jarl Kulle, som gennemførte ridtet på filmen. Han var den eneste, der kunne håndtere en hest og havde den rette militære og aristokratiske holdning.

Gad vide, om filmen havde vundet en Oscar, hvis det var gået galt?

